

намъ сиръ и масло даε, него као небесногъ гения, комъ приближити се и шњимъ у сродству быти, свако племе и сваки човекъ себе непонятно срећнимъ осећати мора, и то ни изъ каквогъ другогъ узрока, него што је онъ по себи великъ, величественъ и славанъ. Пре сладко чувство човеческогъ или народнѣгъ бића почива у свести свое властите дѣятелности. На сваки начинъ ова ће и материјалне интересе у веће движење довести, трговину подићи и радиность оживити, аль шта је јоштъ више него ово све, она ће намъ и развији душевни сила поспѣшествовати, будући ће намъ преко границе нашегъ малогъ быћа на пољу у пространни животъ погледати дати, и читавъ разношарни видъ народни или нама јоштъ еродни појавления породъ настъ провести. Међу своя четиръ зида не може човекъ, међу своимъ отечественимъ границама не може ни једно племе свое нужно воспитанъ набавити: Люди и народи у наилепшемъ смислу речи постали су осматранѣмъ целогъ човечества такови, безъ когъ пакъ люди су само деца, а народи и племена варвари. Племена и народи кои се одъ уплива затвараю и сношеније съ другима избегавају, есу као обиталишта, у коя свѣжи воздухъ недопире. Сваки Славянинъ нека за общностју у своје изображенију тежи, даклемъ не једно племе не једногъ списателя другоме предпостављати, нити књиге у једномъ нарѣчију радије